

Bemærkninger til forslaget

I regeringens handlingsprogram »Rent arbejdsmiljø inden år 2005« står der i afsnittet Uddannelse og information bl.a.:

»Regeringen lægger vægt på, at den brede opbakning i arbejdsmiljøarbejdet i de kommende år yderligere styrkes. Ud fra en vurdering af niveauet af undervisningen i arbejdsmiljø skal der gøres en ekstra indsats på alle niveauer for at udvikle og udbygge undervisningen i arbejdsmiljø. I den forbindelse understreges behovet for en yderligere prioritering af arbejdsmiljøundervisningen på de højere læreanstalter – ikke mindst på de teknisk orienterede læreanstalter.

Særligt bør der dog sættes ind på en styrkelse af uddannelse af børn og unge, så børn og unge på et tidligt tidspunkt rustes til deres møde med eventuelle arbejdsmiljøproblemer i fritidsjob og senere hen på arbejdsmarkedet.«

SF er enig i regeringens målsætning på dette område. Fornyelse inden for uddannelserne er erfaringsmæssigt en træg proces. Derfor haster det med at komme i gang, for at uddannelsesinitiativer kan komme til at spille en aktiv rolle i virkeliggørelsen af regeringens handlingsprogram.

Arbejdsmiljøindsatsen kan ikke køres af eksperter, ledere og medarbejderrepræsentanter alene. De bliver isolerede, hvis ikke alle har viden og muligheder for at være med. Med en udvikling, hvor uddelegering af ansvar på arbejdspladserne er stigende, bliver det mere og mere afgørende, at den enkelte er arbejdsmiljøbevidst.

I mange uddannelser af faglærte og specialarbejdere er undervisningen i arbejdsmiljø valgfri, og undervisningsmaterialet er ofte ikke ajourført.

I dag er arbejdsmiljøundervisning helt eller delvis fraværende ved alle højere uddannelser, f.eks. ved uddannelsen af ingeniører og arkitekter, faggrupper, der i deres kommende erhverv typisk får stor indflydelse på udformning af arbejdspladser.

Styrkelsen af arbejdsmiljøundervisningen bør bl.a. ske ved, at relevant arbejdsmiljøundervisning gøres obligatorisk i alle uddannelser og efteruddannelser, og at lærerne får den nødvendige efteruddannelse.

SF finder ikke, at f.eks. Undervisningsministeriets læseplan 1995 vedrørende arbejdskendskab er et eksempel på relevant arbejdsmiljøundervisning.

Ministeriets forståelse af emnet arbejdsmiljø afspejles i placeringen under afsnittet Miljø og ressourcer, hvor emnet er omtalt med følgende 2 pinde:

- sikkerhed på arbejdspladsen
- offentlige arbejdsmiljøindsatser

Derudover nævnes det, at »reglerne, der gælder for et godt arbejdsmiljø, skal gennemgås«.

Relevant arbejdsmiljøundervisning i folkeskolen og på gymnasier/hf bør bl.a. omfatte området fritidsjob, som foreslået i regeringens handlingsprogram, samt elevernes (og måske lærernes og andre ansattes) arbejdsmiljøforhold på skolen, ligesom undervisningen bør bibringe eleverne et realistisk billede af arbejdsmiljøforholdene på arbejdsmarkedet i øvrigt.

Af SIO-perspektivudvalgets anbefalinger pkt. 3 og 13, som er tiltrådt i regeringens handlingsprogram »Rent arbejdsmiljø inden år 2005« fremgår det bl.a.:

»De overordnede principper for uddannelse af sikkerhedsorganisationens medlemmer anbefales ændret og udviklet således, at uddannelse i højere grad tilpasses de arbejdsmiljømæssige forhold, der er inden for de enkelte brancher og sektorer, og således at uddannelsen har som målsætning at styrke sikkerheds- og sundhedsfunktion.

Sikkerhedsorganisationen inddrages i og samarbejder med virksomhedens ledelse om at opfylde kravet om vurdering af sikkerheds- og sundhedsforholdene på virksomheden, jf. Arbejdsministeriets bekendtgørelse om arbejdets udførelse, § 4.«

SF er enig i regeringens målsætning på dette område. Virksomhedernes sikkerhedsorganisation er efter SF's opfattelse både det mest centrale og det svageste led i arbejdsmiljøapparatet og derfor det sted, hvor det umiddelbart vil have den største effekt at sætte ind, også med øget uddannelse.

Vedrørende de nuværende § 9-kurser er det helt uholdbart, at sikkerhedsrepræsentanterne inden for f.eks. administration og butik er henvist til henholdsvis selvstudium og 16-timers-kurser. Desuden er der